No. 1486

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5,00; voor de buitensteden ƒ 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG, 10 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 Maart.

De reeks van sprekers, die gisteren in de Tweede Kamer over de belasting op de renten het woord hebben gevoerd, was niet zeer talrijk. Ook waren hunne redevoeringen weinig belangrijk, langdradig, en niet zeer geschikt, om over de verscheidene gewigtige vraagpunten, die daarbij aan de orde van den dag zijn, veel licht te werpen. Gisteren gaf men nog slechts een tiraillenrsvuur op de voorposten. Evenwel het is toch reeds daaruit blijkbaar, dat de twee legers zich voorbereiden tot een grooten slag, waaraan waarschijnlijk een elk, tot den laatsten man van de laatste reserve, een werkzaam deel zal nemen. Heeft de jagtwet gelegenheid gegeven tot een spiegelgevecht van anderhalve week; bij de koupons-belasting zal het geen spiegelgevecht, maar een strijd op leven en dood geven. Daarbij zal denkelijk een elk gewapend in het vuur verschijnen, zoo niet geheel om den wille der kiesdistrikten, dan toch ook wel een weinigje daarom; ten einde de arme koupons, het voorwerp van den strijd, te verdedigen of aan te vallen, en haar, naar gelang van den uitslag van dien kamp, of triomphantelijk in vrijheid te bewaren, of slaafs onder het juk der belasting te doen bukken.

De eerste spreker, de heer van Voorst, opent de beraadslagingen met eenige algemeene bemerkingen, die niet van belang ontbloot zijn, en zeer goed dienen als inleiding tot het groote pleit. Hij merkt op, dat er jaren lang over ons belastingstelsel is geklaagd, zonder dat het grondig is besproken. Hij verheugt zich alzoo over deze diskussie, omdat men door haar zal kunnen komen tot eene beslissing, die een einde zal maken aan de ter dezer zake bestaande spanning. Intusschen is de sinds 1848 vervlogen tijd niet verloren. De ondervinding der laatste jaren heeft integendeel aan allen geleerd, dat noch groote bezuinigingen, noch afschaffing aller of veler accijnsen mogelijk is. Hij ziet met genoegen dat de regering vasthoudt aan het systeem, dat geene belasting kan worden afgeschaft zonder *equivalent*. Hij erkent dat het moeijelijk is dat *equivalent* te vinden, omdat de klagten over de belastingen overdreven en de meeningen omtrent gewenschte wijzigingen zeer verschillend zijn. Maar hij kan zich niet vereenigen met de voordragt der regering, die, naar zijne overtuiging, door het voorstel van belasting op de renten eene onbillijkheid begaat. Die onbillijkheid zou daarin bestaan, dat men eene algemeene belasting afschaft om daarvoor eene partieele in de plaats te brengen. Het argument, zoo het aangevoerde ook al waar was, zou niet serieus zijn; want op dien grond zou men verscheidene belastingen moeten afschaffen. Maar het is niet waar. Juist het omgekeerde heeft meer grond. Er bestaat thans in zekere mate de onbillijkheid, dat alle inkomsten van alle kapitalen belast zijn, behalve de inkomsten van kapitalen in onroerende goederen belegd. En het voorstel van belasting, in plaats van eene partijdigheid in te voeren, schaft haar af.

Zulks wordt aangetoond door den tweeden spreker, den heer Engelen, die de strekking der wet goedkeurt en eene belasting op de koupons billijk en noodig acht. Alleen heeft hij bezwaar tegen de wijze van uitvoering. Hij meent, wat ook wij gisteren betoogden, dat de uitvoering der belasting, gelijk ze thans is voorgedragen, te omslagtig, te kostbaar, te moeijelijk is. Hij schijnt dus het primitief voorstel der regering boven het thans aanhangige te verkiezen, omdat hij, gelijk ook wij dat gisteren schreven, van oordeel is, dat het, als de koupon belast wordt, in het wezen der zaak geen verschil geeft, of die belasting bij de uitbetaling der koupons wordt ingehouden, dan of die door de belastingschuldigen, nadat de koupon is uitbetaald, naar den ontvanger wordt gebragt. Zeer juist merkt hij aan, dat hier de fabel van het braden der visschen te pas komt. Als het braden vast staat, dan is er voor de visschen weinig aangelegen met welke saus zij worden toebereid.

De heer Bachiene is voor de afschaffing van sommige accijnsen; namelijk van die op de rogge en het varkensvleesch. De reden die hij daarvoor opgeeft, is zonderling. Hij meent namelijk dat de duurte der levensmiddelen het volk er toe brengt, om zich vooral met aardappelen te voeden. Zeer juist. Maar wat nu volgt is kurieus. De voeding met aardappelen verleidt tot sterke dranken. Als er geen andere grond ware voor de afschaffing dier belasting, dan zou de diskussie daaromtrent spoedig zijn afgeloopen. De heer Bachiene heeft groot bezwaar tegen de wijze van uitvoering der renten-belasting. Hij acht die met den vorigen spreker uitvoerig, kostbaar en tot onzedelijkheid verleidend. Hij heeft dus naar een ander equivalent gezocht en geeft als resultaat van zijn onderzoek 1°. een zegelregt op de koupons, 2°. eene belasting van 10 cents op de koffij en van 30 cents op de thee. Deze nieuwe belastingen, gevoegd bij de verhooging van den suiker-accijns en het zegelregt, zou geven een equivalent van ƒ 3,862,000, zoo veel als noodig is om den accijns op de rogge en het varkenvleesch af te schaffen, en den accijns op de brandstoffen te verbeteren. Wij ontveinzen niet, dat deze voorstellen ons toelagchen en verkieslijk schijnen boven het voorstel der regering, dat aan groote moeijelijkheden van allerlei aard onderhevig is.

De heer van Goltstein heeft de koupons in zijne wijsgeerige bescherming genomen, en roept daartoe zelfs de nationale werkplaatsen, die ten jare 1848 Parijs en Frankrijk bedreigden, te hulp. De spreker van Utrecht, als hij eenmaal in de wolken zweeft, kent geen toestanden noch afstanden! Toch is het niet kwaad afstanden en toestanden in aanmerking te nemen. De heer van Goltstein meent dat de natie niet aan toenemende verarming lijdt. En hij grondt die meening daarop, dat de accijnsen op het geslagt en gemaal zijn verbeterd. Wij willen toegeven, dat er eenige verbetering daaromtrent is op te merken, vooral in vergelijking met de overige jaren, toen door mislukking van den aardappelenoogst Europa een krisis heeft ondergaan. Maar of de toestand werkelijk beter wordt, zoo dat het pauperismus vermindert, dat betwijfelen wij. Maar wij willen daarom de schuld van het pauperismus niet hebben geweten aan het belastingstelsel; de heer van Golstein beweert te regt, dat men de klagt daarover overdrijft. Maar van den anderen kant overdrijft hij op zijne beurt niet weinig, als hij een tafereel ophangt van al de diensten, die de renteniers aan den Staat zouden bewijzen. De schilderij, die hij daarvan ophangt, is schoon, maar niet gelijkend; 't is louter spel der verbeelding wat hij ons schetst, en veel van hetgeen hij den renteniers als eene daad van vaderlandsliefde toedicht, was bij den rentenier slechts het gevolg van eene koude percentsberekening.

Een ander spreker, de heer van Doorn, heeft zich in dezelfde schildering verlustigd om de arme koupons en de arme renteniers van de belasting vrij te spreken. Evenwel niet absoluut; hij zal de inlichtingen der regering afwachten of zij soms zijne bezwaren zullen vermogen op te heffen. Want ofschoon ook hij de klagten over den druk der belastingen te groot acht, schijnt hij niet ongenegen, zoo daarvoor een billijk *equivalent* kon worden gevonden, om tot de afschaffing van den accijns op de rogge en het varkensvleesch mede te werken.

Daarvan nu is de heer Wijlick een zoo groot voorstander, dat hij geen bezwaar vindt in de renten-belasting der regering, die hij gaaf zal aannemen.

De heer Reinders integendeel ziet meer voordeel in de afschaffing van den accijns op de brandstoffen, en zal in de afschaffing daarvan een middel zien om onze bevolking tot tevredenheid te stemmen, hetgeen hij wenschelijk acht met het oog op de bestaande woelingen in Europa. Ons dunkt dat die woelingen niet weinig zijn verminderd, en dat uit dien hoofde eene belasting op de renten, op dit oogenblik, minder aanbevelenswaardig is.

De laatste spreker, de heer van der Veen, heeft de voordragt verdedigd op zijne manier, dat is op eene wijze, die in het oog van anderen, de voordragt zou kunnen ontraden. Hij ziet in het ontwerp een begin van een *income-tax*. De regering behoeft nu nog slechts een enkelen stap verder te gaan om te komen, waar hij haar zien wil. In afwachting daarvan zal hij het wetsontwerp goedstemmen. En hoewel hij, waar sprake is van afschaffing van accijnsen, de voorkeur geeft aan de brandstoffen, zoo zal hij, om niet partijdig te schijnen, tevens stemmen voor de afschaffing van den accijns op de rogge en het varkensvleesch. Zeer natuurlijk; daardoor zal hij dan ook tevens trachten de regering tot dien stap verder te brengen, waar eindelijk de *income-tax* de accijnsen vervangen moet.

Daarmede is de zitting tot heden verdaagd. De eerste dag van beraadslaging heeft, zoo als uit dit verslag blijkt, niets bijzonders opgeleverd, buiten het voorstel van den heer Bachiene, dat wij der aandacht van de Tweede Kamer aanbevelen.

Men weet dat Frankrijk en Oostenrijk zich verstaan hebben ter fnuiking van het revolutionnair geweld, dat Zwitserland sinds vijf jaren uitmergelt en verwoest, en dat het tevens tot eene der legerplaatsen georganiseerd heeft, waaruit de Europesche maatschappij het meest bedreigd wordt. Dat het thans niet bij praatjes en diplomatieke nota's, zóó ligt te ontduiken, blijven zal; dat het Frankrijk ten minste ernst is de revolutie, buiten zijn eigen grondgebied, in een harer gevaarlijkste schuilhoeken te gaan bestrijden, bewijst de onderstaande Nota, door den Franschen ambassadeur aan den President van den Bondsraad toegezonden, en welke van den volgenden inhoud is:

Aan Z. Exc. den heer FURRER, President van den Zwitserschen Bondsraad.

»*Mijnheer de President!*

»Op last van den President der Republiek heb ik de eer dringend uwe aandacht te vestigen op eene kwestie, welker hoog gewigt gij reeds hebt kunnen opmaken uit mijne onlangs met u gevoerde gesprekken. Ik bedoel de uitgewekenen, die Zwitserland tot schuilplaats hebben gekozen na in de staatkundige onlusten der laatste jaren te zijn betrokken geweest. Mogten de agenten der wanorde in de nabijheid der Fransche grenzen zich op nieuw aan demagogische bijeenkomsten en woelingen overgeven, dan zou zulk een staat van zaken bij die lieden misdadige verwachtingen aankweeken en onder de brave ingezetenen onrust verspreiden, welke de regering der Republiek evenzeer verpligt, als van zins is te doen ophouden.

»Ik ben dienvolgens gelast, u te verklaren dat de in de verschillende kantons van den Bond aan de staatkundige uitgewekenen verleende gastvrijheid voortaan een geheel ander karakter zoude aannemen, indien zij nog langer komplotten tegen de inwendige rust en veiligheid van eene naburige mogendheid bleef beschermen, en indien het aan vreemdelingen werd toegelaten, door de deelneming aan revolutionnaire daden en geschriften, zich op Zwitsersch grondgebied in opstand te stellen tegen de wetten en de regering van hun land.

»Frankrijk behoeft zich niet te stooren aan de bewering dat het zich in de Bondszaken wil mengen, maar zijne regering kan evenmin toelaten, dat zijn gebied voor eene vreemde nationaliteit zoo ver zou strekken van eene soort van straffeloosheid toe te kennen aan de onverbiddelijke vijanden der maatschappij, welke het ten taak heeft te regeren en te verdedigen. Maar nog veel minder kan het ten aanzien van zijne onderdanen een anderen regter dan zich zelven erkennen aangaande de eischen zijner politiek, en de meest geschikte middelen om het beoogde doel te bereiken, waaraan het al zijne zorg heeft toegewijd.

»Met het oog op deze beschouwingen, die niet breeder behoeven ontwikkeld te worden, vertrouw ik, dat gij de uitdrukkelijke vraag in aanmerking gelieft te nemen, welke ik belast ben u te doen en welke ik u verzoek onverwijld aan den Bondsraad voor te stellen. Die vraag strekt om de plegtige toezegging te verkrijgen, dat al de uitzettingen, die ik zal meenen te moeten vorderen, mij zullen worden toegestaan, tot welke kategorie van Fransche staatkundige vlugtelingen die ook mogten behooren, en dat de bevelen van het centraal gezag binnen een vooraf te bepalen tijdperk moeten uitgevoerd worden, zonder door de kantonnale overheden te kunnen gewijzigd of ontdoken worden, als waarvan het mij zeer gemakkelijk zou vallen voorbeelden aan te halen.

»Alleen de Fransche legatie is in staat om te weten voor welke van die personen hunne antecedenten en betrekkingen het langer verblijf op het gansche gebied

van den Bond onmogelijk maken, voor welke, alsmede naar aanleiding van hun verder te houden gedrag, dat verblijf voorloopig kan geduld worden. De eersten zullen moeten vertrekken op de aanduiding die ik zal doen van hunne personen, terwijl de anderen moeten weten dat zoo het Zwitsersch grondgebied hun nog tot een toevlugtsoord verstrekt, zulks slechts is op voorwaarde dat zij van mijnen kant geenerlei klagt uitlokken.

»De President der Republiek verwacht van de Bondsregering, naar aanleiding der betrekkingen, die hij zeer gaarne met haar onderhoudt en die door uwe weigering om aan mijne aanmerkingen regt te doen wedervaren, zeer zouden lijden, dat noodzakelijk bewijs van den geest van goede nabuurschap en vriendschap, die zoo lang in Zwitserland levendig was. Eene andere houding zou zeker spoedig tot onaangename verwikkelingen aanleiding geven, en met name aan de regering der Republiek de verpligting opleggen om bedacht te zijn op maatregelen, welke zij allervurigst verlangt niet te moeten bezigen, maar die zij tegen wil en dank zou moeten aanwenden, indien de stap, welke ik de eer heb bij U. Exc. te doen, het beoogde doel niet mogt bereiken."

Te Bremen is eindelijk den 2 Maart door den Senaat de lang verwachte, doch telkens uitgestelde beslissing genomen, waarbij aan den (als volbloed-revolutionnair beruchten) predikant Dulon de uitoefening van elke ambtsverrigting ontzegd is. Als reden daarvoor wordt onder anderen opgegeven, »dat de bewering van den predikant Dulon, *dat de Hervormde Kerk zonder belijdenis is, en aan hare predikanten de onvoorwaardelijke vrijheid van schriftuurverklaring toelaat*, eene valsche, ongegronde en met de geheele ontwikkelingsgeschiedenis en met de nog van kracht zijnde grondstellingen van het hervormd Protestantismus strijdige stelling bevat — dat de Hervormde Kerk veeleer, ofschoon zij zich de gewetensvrijheid en het vrije schriftuuronderzoek nimmer zal laten ontrukken, van haar eerste bestaan af een bepaald karakter van leering gehad, en vaste, onverbrekelijke grondleeringen beleden, alsmede de verklaring der H. Schrift nimmer onvoorwaardelijk vrijgelaten heeft."

Het zal menig lezer in het oog vallen, dat hier de (denkelijk geheel uit leeken bestaande) Bremer Senaat bepaalt, wat het dogma der Hervormde Kerk is!

In een onzer vorige Nommers hebben wij aan onze vrienden ter lezing aanbevolen, en derhalve — het zij zonder aanmatiging gezegd — in onze bescherming genomen een boekje, »zoo beknopt, zoo zaakrijk, zoo klaar en duidelijk, en zoo grappig van inkleeding, hoewel zeer ernstig van inhoud", dat het u »*alles* gaauw, en goed, en lachende te leeren" geeft, wat in dezen beslissenden tijd aan een ieder nuttig is te weten. Het door ons bedoelde boekje hebben wij naauwelijks te noemen. Het is in veler handen; binnen weinige dagen was de gansche oplage er bijna van uitverkocht. Zoo velen die als het gelezen hebben, zijn in staat gesteld geweest om na te gaan of hunne ook door ons toedoen opgewekte verwachting, bij de lezing der *Volksrevelje*, al of niet teleurgesteld is geworden.

Niet allen evenwel zijn met dat boekje, in gelijke mate als wij, ingenomen. Zelfs is er reeds in 't openbaar tegen gewaarschuwd, gelijk wij vernamen uit de *Kamper Courant* van 4 dezer, die ons het berigt bragt, dat »Jhr. Salvador waarschuwt voor de *Volksrevelje*." Gelukkig dat de *Kamper* de beleefdheid had, van op te geven te welker plaatse die waarschuwing geschied was. Zoo konden wij Jhr. Salvador's waarschuwing onder de Advertentien van het *Handelsblad* vinden, wat ons het genoegen geeft haar onder de oogen van onze lezers te kunnen brengen. De waarschuwing luidt aldus:

»Haarlem, 1 Maart 1852.

»De Ondergeteekende vermeent alle welgezinde en nadenkende Landgenooten, zonder onderscheid van Godsdienstig geloof, te mogen opmerkzaam maken op een verachtelijk dweepziek Schotschrift, getiteld: DE VOLKSREVELJE, bij den Uitgever C. L. van Langenhuysen, te Amsterdam, in het licht verschenen, te gelijk met een Werkje van T. T. H. Beelen, dat tot aanbeveling der laatste Napoleontische Revolutie en van het jongst Soldatengeweld te Parijs dienen moet. — Eerstgenoemd Boekske, waarin op de meest arglistige wijze, met sluw overleg, alle begrippen van Godsdienst en Staatsregt verward zijn, moge in het bijzonder tot waarschuwing strekken aan de zoogenaamde *anti-revolutionnaire, theokratische* partij alhier.

»Aan Z. Exc. den Minister van Justitie blijft het te overwegen, in hoe verre tegen dergelijk boosaardig schrijven, in het belang des Vaderlands, in dezen tijd moet worden gewaakt.

»Jhr. M. SALVADOR."

Tot zoo verre Jhr. M. Salvador, wien, wat men ook van zijne waarschuwing denken moge, de verdienste niet kan ontzegd worden, van veel zaaks in weinige regels zamengedrongen te hebben. Had hij echter maar liever wat minder zaken over de vloer gehaald en zijne kapitale aantijging met een paar stevige argumenten gestaafd! Had hij maar liever een enkel aannemelijk bewijs aangevoerd ter billijking van zijne stelling, dat in de *Volksrevelje*, »op de meest arglistige wijze, met sluw overleg alle begrippen van godsdienst en staatsregt verward zijn, en dat dit boekske in het bijzonder tot waarschuwing mag strekken aan de zoogenaamde *anti-revolutionnaire, theokratische* partij alhier." Zijn stijl zou er welligt aan kernachtigheid bij verloren hebben; hij zelf echter zou daardoor bij »alle welgezinde en nadenkende landgenooten," die den regel eerbiedigen, dat men, zonder bewijs, niet *mag* beschuldigen, ongetwijfeld in achting gerezen zijn.

Het klinkt, overigens, fraai in den mond van den zich liberaal noemenden Advertentieschrijver, hem, een boekske, als de *Volksrevelje*, bij den minister van Justitie te hooren aanklagen. Dat geeft de maatstaf van zijne liefde voor de vrijheid in alles en voor allen, van zijne onbekrompenheid, en van zijne onpartijdigheid.

De advertentie van Jhr. Salvador doet ons indachtig zijn, dat wij het werkje van den heer T. T. H. Beelen, *de Revolutie te Parijs en hare onmiddelijke gevolgen, 2 December 1851 — 3 Februarij 1852*, tot dusverre nog geheel onbesproken hebben gelaten. Het verdient echter allezins ter lezing te worden aanbevolen. Het geeft in een levendigen en boeijenden stijl, een uitvoerig verslag der gebeurtenissen bepaaldelijk der zoo gewigtige December-dagen van het voorgaande jaar, en zal uit dien hoofde door niemand onvoldaan uit de handen worden gelegd; vooral wanneer de lezer niet zoozeer in 't breede daarin zoekt ook wat de maand Januarij in Frankrijk belangrijks heeft opgeleverd.

Z. M. de Koning heeft dezen morgen ten 10 ure, vergezeld van Z. K. H. Prins Hendrik, een bezoek gebragt in het R. K. Maagdenhuis, dat hij met de meeste belangstelling heeft in oogenschouw genomen tot in de kleinste bijzonderheden. Aangenaam werd Z. M. verrast, toen Hij, na al de leerplaatsen der kinderen te hebben bezocht, de groote zaal binnentredende, daar het gansche personeel der weezen vergaderd vond en door haar met het »Wien Neerlands bloed" in koor begroet werd. Z. M. was blijkbaar getroffen, en heeft herhaaldelijk zijne tevredenheid betuigd en over de inrigting zelve, en over het genoegen, dat de lieve weezen Z. M. hadden bezorgd. De minzaamheid van Z. M. en de groote belangstelling in die nuttige inrigting betoond, hebben een diepen indruk gemaakt op allen, die het voorregt hadden daarvan getuigen te zijn; en zeker nooit zal deze heugelijke dag uit het geheugen gaan van de vele weezen, die de eer hebben genoten van Zijner Majesteits doorluchtig bezoek.

Z. M. heeft, bij het bezoek door H. D. Zaturdag jl. aan de belangrijke fabriek der heeren Paul van Vlissingen en Dudok van Heel gebragt, het aldaar voor rekening der Amsterdamsche Stoomboot-Maatschappij en ten dienste der vaart van Rotterdam op Duinkerken, op de werf in aanbouw zijnde schip, ingevolge het verlangen van den direkteur dier maatschappij, den naam gegeven van *Prins van Oranje*.

Morgen voormiddag te elf ure vertrekt Z. M., alsmede Z. K. H. Prins Hendrik en gevolg naar de residentie.

Het gerucht, dat de Koning den 19 dezer naar de noordelijke provincien zou vertrekken, is onjuist. Z. M. zal die reis aanvaarden op den 19 April e. k.

Voor eenige dagen is men op het Kaasplein alhier begonnen met het leggen der funderingen voor het standbeeld van Rembrandt. Men verneemt dat de onthulling op den 4 Mei plaats zal hebben, bij welke gelegenheid in het Park een luisterrijk feest zal worden gevierd, waaraan de voornaamste autoriteiten dezer stad deel zullen nemen.

Sedert de laatst gedane bekendmaking van den 8 Januarij ll. zijn door de belanghebbenden geligt de navolgende door Z. M. verleende oktrooijen;

een oktrooi in dato 7 Maart 1850, voor den tijd van vijftien jaren, gerekend van den 17 December 1849 af, verleend aan R. W. Urling, woonachtig te Brussel, domicilium gekozen hebbende bij Mr. J. de Bas Jzn., notaris te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen in elektro-magnetische telegraphen en in de toestellen daartoe gebezigd;

een oktrooi in dato 10 October 1851, voor den tijd van vijftien jaren, gerekend van den 8 Januarij 1851 af, verleend aan M. E. Roch, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij Facq te 's Gravenhage, op de invoering van eene nieuwe soort van brievenomslagen, een geheel met het schrijfpapier uitmakende;

een oktrooi in dato 6 December 1851, voor den tijd van tien jaren verleend aan E. A. de Fontaine Moreau, woonachtig te Londen, domicilium gekozen hebbende bij Mr. J. Pinner, advokaat te Amsterdam, op de invoering van een nieuw werktuig tot voortstuwing van schepen door middel van stoom of eenige andere beweegkracht;

een oktrooi in dato 12 December 1851, voor den tijd van vijf jaren, verleend aan J. H. Pothman te Arnhem, op de uitvinding eener verbeterde zamenstelling van zuig- en perspompen;

een oktrooi in dato 21 December 1851, voor den tijd van tien jaren verleend aan R. Davis, woonachtig te Londen, domicilium gekozen hebbende bij A. S. Preston te Rotterdam, op de invoering van verbeteringen in het fabriceeren en raffineren van suiker.

In de jongste zitting van den raad der stad Leijden heeft het raadslid van der Boon Mesch, het voorstel gedaan, om eene kommissie te benoemen, ten einde middelen te beramen, om in het welbegrepen belang der stad en ingezetenen, de geschillen in zake het Huiszittenhuis te eindigen.

Hieromtrent is door het raadslid Bake als amendement voorgesteld, het benoemen van eene kommissie, aan welke wordt opgedragen het mededeelen aan den raad van hare consideratien, en, zoo mogelijk van een bepaald advies, omtrent de middelen, die zouden kunnen en behooren aangewend te worden, ten einde de finantieele ongelegenheden weg te nemen, waarin de stedelijke kas gebragt is, en met welker voortduring en verzwaring zij bedreigd wordt, ten gevolge der belemmering, welke de raad ondervonden heeft, in het beslechten der hangende geschillen betreffende het Huiszittenhuis.

Dit amendement is met 20 tegen 1 stemmen aangenomen, hebbende de heer Olivier zijne stem tegen het voorstel uitgebragt.

De Britsche akademie van wetenschappen en industrie te Londen, heeft den hoogleeraar A. H. van der Boon Mesch, te Leijden, tot eere-lid benoemd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 Maart. De *Moniteur* berigt thans op officieele wijze, dat de Senaat en het Wetgevend Ligchaam den 29 dezer maand hunne zitting zullen openen. Het blad geeft nog niet te kennen, aan wien het voorzitterschap van het Wetgevend Ligchaam zal worden opgedragen. Van den heer de Morny is thans geen spraak meer, maar daarentegen van de heeren Chasseloup Laubat en Billault. De eerstgenoemde is der meerderheid van het kabinet, de laatste den President zeer toegenegen.

— De zaak der Zwitsersche vlugtelingen wordt thans te Parijs druk besproken.

Men weet dat onze regering dienaangaande eene scherpe nota aan den Bondsraad heeft gerigt (*vergelijk de binnenlandsche berigten*), en dat deze tot antwoord gaf dat de Zwitsersche regering vast besloten had te waken dat op het Zwitsersch grondgebied niets tegen de bevriende mogendheden zou worden ondernomen, doch dat zij zich overigens niet aan Frankrijks eischen kon onderwerpen zonder Zwitserlands onafhankelijkheid te laten varen. Sommigen zijn hier van meening dat onze regering hierop eene tweede nota aan den Bondsraad heeft gerigt, hetzij dan in nog dreigender of, volgens anderen, in vredelievende bewoordingen vervat. De Zwitsersche bladen spreken echter nog niet bepaald over deze tweede nota.

— De Londensche *Times* is gansch niet tevreden met het besluit van Oostenrijk en Frankrijk om van Zwitserland strenge waarborgen te eischen voor het behoud des vredes in Europa. Het blad schermt in zijne redenering met de bedreigde onafhankelijkheid en onzijdigheid van Zwitserland, alsof dit land zich-zelf niet tot een broeinest van alle revolutionnaire hartstogten had gemaakt, en alsof de pogingen van Oostenrijk en Frankrijk niet juist de strekking hadden om Zwitserland deszelfs onzijdigheid en onafhankelijkheid terug te geven. Doch de *Times* is gedrongen te erkennen dat de verandering in de bondsacte, in 1815 gewaarborgd, door het Engelsche kabinet zelf beschouwd was als brengende eene geheele verandering in de houding van de mogendheden tegenover Zwitserland.

De *Assemblée Nationale* zegt deswege:

»Oostenrijk stelde aan Frankrijk voor om gelijktijdig en in denzelfden geest te handelen, door Geneve en het kanton Waadt door de Fransche troepen te doen bezetten. De Fransche regering heeft in dit voorstel geen genoegen willen nemen, en uit ontzag voor Frankrijk heeft Oostenrijk zich onthouden van alleen zijn plan te volvoeren.

»Maar de beide mogendheden schijnen het eens te zijn geworden aangaande het gebruik van een ander dwangmiddel. Zwitserland met zijne materieele belangen druk bezig zijnde, zal het zich moeten getroosten aan de beide mogendheden de haar verschuldigde genoegdoening te geven. Dit hoopt men ten minste. Maar de voorgestelde bezetting van Geneve en het kanton Waadt door Fransche troepen zal niet kunnen worden ten uitvoer gebragt dan door Piemont aan de daarstelling en instandhouding dezer bezetting *deel* te laten nemen. De beide mogendheden schijnen het thans volkomen eens te zijn, om te zamen te Turijn er op aan te dringen, dat de Sardinische regering tot verwezenlijking van het plan medewerke. Het is evenwel waarschijnlijk, dat zij er veel tegenstand zullen ontmoeten."

— Men leest in het *Journal des Débats*: »Er is

in de laatste dagen veel gesproken van een plan eener gezamenlijke tusschenkomst van Frankrijk en Oostenrijk in Zwitserland. Een Engelsch dagblad, hetwelk dikwerf diplomatieke mededeelingen ontvangt, heeft zelfs stellig berigt, dat tusschen die beide mogendheden eene geheime overeenkomst was gesloten, volgens welke men met eene grensafsluiting beginnen en vervolgens tot eene militaire bezetting overgaan zou. Frankrijk zoude dan de kantons Genéve en Waadtland, Oostenrijk het kanton Tessino bezetten.

»Hoe stellig ook dit berigt gegeven wordt, wij achten het onnaauwkeurig of althans voorbarig. Het kan zijn, dat vertoogen en eischen, betreffende bepaalde punten aan het eedgenootschappelijk bewind gedaan en met bedreigingen ondersteund zijn; maar wij gelooven dat nog geene bepaalde overeenkomst gesloten of beteekend is, en wij hopen, dat de Fransche regering, alvorens zich met de haar voorgeslagen maatregelen te vereenigen, de geheele strekking en gevolgen daarvan zal berekenen. Zij heeft het regt van het eedgenootschap maatregelen te vorderen, die de uitgewekenen beletten op Zwitsersch grondgebied tegen Frankrijk aanslagen te smeden. Doch de tusschenkomst, waaraan men Frankrijk wil doen deelnemen, heeft nog een ander en hooger doel dan de verwijdering van eenige uitgewekenen, namelijk eene verandering in de Zwitsersche staats-regeling, en dit zou eene inbreuk zijn op het regt van elken Staat om zijne inwendige aangelegenheden zelf naar goedvinden te regelen. Het verheugt ons daarom dat de regering tot nog toe weigert den gevaarlijken weg in te slaan, waarop men haar wil brengen, en wij hopen dat zij, hoe sterk men er ook op mogt aandringen, zal blijven weigeren.

— Mgr. de Kardinaal Matthieu is naar Rome vertrokken, ten einde den Kardinaalshoed uit handen van Z. H. te ontvangen.

— Men verzekert, dat de uitvaardiging van het organiek dekreet over het onderwijs, nog voor eenigen tijd is uitgesteld.

— De *Emancipation*, van Rijssel, berigt, dat Joly en andere in ballingschap gezonden bergleden, verlof hebben bekomen om naar Frankrijk terug te keeren.

— [illegible] van den [illegible] nieuwe regeling van het ministerie van marine en koloniën vastgesteld. De beginselen derzelve worden in de betrekkelijke voordragt des ministers aldus opgegeven: »De wezenlijke magt eener natie ter zee is gelegen in het aantal en de hoedanigheid der vaartuigen of der vuurmonden, waarmede zij den vijand kan bejegenen. De ware taak van mijn departement is, eene vloot daar te stellen of te onderhouden, die in staat is [illegible] de onafhankelijkheid of de waardigheid onzer vlag te doen eerbiedigen. Eenvoudigheid van het administrative raderwerk, vlugheid in de maatregelen van uitvoering, eenheid in het hoofdbestuur, zijn onmisbare vereischten voor eene goede inrigting der marine. Veelvuldigheid van de hoofden der dienst vertraagt de werking der bevelen, verlamt het gezag van den bevelvoerende en versnippert de verantwoordelijkheid voor de beslissing. Al te talrijke en slecht bezoldigde ambtenaren leveren slechts weinig en achteloos werk. De regelmatigheid en stiptheid in de bureau-werkzaamheden verminderen, wanneer de ondergeschikte ambtenaren een gedeelte van den tijd, dien zij aan hun ambtspligt behoorden te wijden, in nuttelooze ledigheid doorbrengen. Wel bezoldigde en niet talrijke ambtenaren spreken minder en doen meer."

— Thans zijn uit brieven van Constantinopel dd. 1 Febr. bijzonderheden bekend geworden aangaande de laatste wijziging van het Turksch kabinet. Redschid Pacha is geen oogenblik in ongenade geweest; op zijn verzoek heeft men hem den post van Groot-vizier ontnomen en hem tot president van den ministerraad benoemd.

Er zijn tevens belangrijke bijzonderheden aangaande de kwestie van het H. Graf ontvangen, welke eene meer uitvoerige beschouwing verdienen, dan heden onze plaatsruimte gedoogt en waarop wij ook nader zullen terugkomen.

— In Griekenland is een geheim republikeinsch genootschap ontdekt, dat zijne vertakkingen heeft tot Konstantinopel toe; een aantal staatkundige vlugtelingen zijn dien tengevolge van het Grieksche grondgebied verdreven.

MADRID, 2 Maart. Dat Lord Howden, de Engelsche gezant aan ons hof, zijne demissie zou hebben gegeven, wordt bepaaldelijk tegengesproken.

— De hertog van Montpensier en zijne gemalin zijn gisteren uit deze hoofdstad vertrokken, zich naar Engeland begevende om een bezoek af te leggen bij de koningin Maria Amelia.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 8 Maart. Gedurende de maand Februarij zijn uit Manheim vertrokken 151 schepen, met eene [illegible] van 219,509 centenaren vrachtgoederen. Ook de [illegible] zijn weder geregeld in gang en meestal [illegible]zers, van welke sedert 1 Jan. 5700 van aar den Rijn zijn afgezakt, nemende grootendeels hunnen weg naar Antwerpen en Rotterdam.

— In het Weimarsche zijn al de ingezetenen van een dorp, met den pastoor aan het hoofd, vertrokken, nadat zij hunne landerijen en huizen aan de regering verkocht hadden.

— In de zitting van 16 Februarij heeft de Tweede Kamer te Darmstadt eenstemmig besloten, in vereeniging met de Eerste Kamer, de regering te verzoeken, hare sanktie te verleenen aan de genomen besluiten, betrekkelijk de voortzetting en voltooijing van den Rijn-Hessischen-Lodewijks spoorweg. Men verwacht, dat dit verzoek met een goeden uitslag zal bekroond worden.

— De groote raad van het kanton Solothurn heeft met eene meerderheid van 20 stemmen het voorstel van adv. Meister, strekkende tot opheffing van het Dom-kapittel van Solothurn en het kollegiaal kapittel van Schönenwerd. Daarentegen heeft hij den raad van state belast met het uitbrengen tegen de maand Mei van een vooradvies wegens:

1°. Voorloopige opheffing van het novitiaat bij alle geestelijke vereenigingen en vaststelling van het getal leden voor ieder klooster door de burgerlijke wetgeving.

2°. Inventarisatie der geestelijke goederen.

3°. Heffing eener buitengewone belasting van alle kloosters en kapittels in het kanton.

4°. Opheffing van de geestelijke vereenigingen van alle kollatie-regten, en overgang van die regten aan de regering.

Dit vooradvies zal ook moeten opgeven of het raadzaam zij omtrent die punten te onderhandelen met de geestelijke overheid, dan wel uitsluitend door eene burgerlijke wet daaromtrent te beslissen.

ITALIE.

Z. H. heeft, naar luid der Amerikaansche bladen, aan de kommissie tot oprigting van een nationaal gedenkstuk voor gen. Washington, aangeboden een blok marmer uit de ruïnen van den ouden vredestempel te Rome nabij het paleis der Cesars opgedolven. Zoodra de opgraving is geschied, zal het blok, met het opschrift: *Rome aan Amerika*, voorzien, door tusschenkomst van den Amerikaanschen zaakgelastigde Lewis Cass, naar Amerika overgescheept worden.

De gen. Cass, President der Unie, heeft den zaakgelastigde verzocht den H. Vader uit zijn naam voor dit geschenk aan de Vereenigde Staten zijnen hartelijken dank te betuigen.

Den 4 Maart heeft Koning Victor Emmanuel de beide Sardinische Kamers geopend. Z. M. schildert in zijne troonrede den toestand des lands als zeer bemoedigend af en kondigt de wet op het burgerlijk huwelijk aan, waarover onderhandelingen met den H. Stoel worden gevoerd. Wij komen op deze troonrede, welke van zekere zijde veel toejuiching verwierf, nader terug.

Dit alleen zij heden gezegd, dat Z. M. den wensch te kennen geeft, dat de *regten* van den Staat door die onderhandelingen mogen vereenigd worden met de *wezenlijke belangen der Kerk en der godsdienst.* Men weet echter helaas te wel, welke beteekenis in Piemont aan deze woorden wordt gehecht, dan dat men in dit opzigt veel van de Sardinische regering zou mogen verwachten.

De Kamer van Afgevaardigden heeft tot haren President herkozen den heer Pinelli, tot eersten vice-President den heer Caspar Bense, en tot tweeden vice-President den regerings-kandidaat Ratazzi met 71 tegen 48 stemmen, die op de kandidaat der regterzijde, den heer Mameli, zijn uitgebragt.

De Koning heeft baron Guiseppe Manno tot President, en den markies d'Affieri de Sostegno en den advokaat Plezza tot vice-Presidenten van den Senaat benoemd.

De *Gazzetta Piemontese* deelt het traktaat met Oostenrijk mede. Men maakt hieruit op dat het geschil betreffende het bevaren van het Lago Maggiore vereffend is.

Een berigtgever uit Florence meldt dat in Toskanen de aftreding van het kabinet Baldasseroni wordt te gemoet gezien, om vervangen te worden door een ander bestuur, onder de leiding van den heer Boccella, thans minister van openbaar onderwijs.

BELGIE.

BRUSSEL, 8 Maart. Gisteren heeft de heer Gericke van Herwijnen aan Z. M. zijne geloofsbrieven als Nederl. gezant bij het Belgische hof overhandigd.

— In de provincie Henegouwen, heeft door het onderaardsche vuur eene ontploffing van eene mijn plaats gehad. Van de 70 personen die zich in de mijn bevonden, zijn nog slechts 10 gekwetsten opgedolven.

— De onderhandelingen betreffende den regtstreekschen spoorweg van Brussel naar Gend zijn zeer gevorderd; vele Engelschen bevinden zich te dien einde te Brussel. Ook mag men als zeer aanstaande verwachten den aanleg van een onderzeeschen telegraaf tusschen Dover en Ostende, daar de heeren James, Carmichaël, Bart en John Brett, oprigters van de telegrafische linie van Douvres naar Calais, deze door hen aangevraagde koncessie is toegestaan, terwijl de heeren Nevrall en Comp., makers van voornoemde linie, thans ook deze zullen leveren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 9 Maart.

BEVALLEN (6 Maart): M. de Jonge, geb. de Boer, Z. - D. Friede, geb. geb. Rudelsheim, D. — (7 Maart): A. D. Lobry, geb. Venis, D. - A. W. Roelofsz, geb. Bruggemeijer, D. - E. Salomo, geb. Koegel, D. - J. W. F. van Straten, geb. Rosscher, D.

OVERLEDEN (4 Maart): Mr. J. F. Klinkhamer, 76 j. - H. C. Sluyter, 15 j. - G. M. Volkers, geb. van Murken, 31 j. — (6 Maart): C. H. Kruger, 1¼ j. - H. A. Saltet, 34 j. (7 Maart): Twee kinderen van B. ten Broeke Hoekstra.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		8 MAART 4½ u. gebl.	9 MAART 4½ u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		59 1/16	59⅛	59¼	59 3/16
Dito Dito	3	69 9/16	70	70⅛	70 1/16
Dito Dito	4	90½	90½	90 9/16	90 9/16
Dito Obligatien O. I.	4	89⅞	90	90⅛	90⅛
Amortis. Syndic.	3½	90⅝	90½		
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank.	2½	47⅞			
Dito bij Rotsch. en Volksv		48	47⅞	48	47⅞
FRANKRIJK, Obligatien	3	64	64 1/16	64⅛	64⅛
SPANJE bij *Ardoin* 1833	5	18¾	18 9/16	18⅞	
Dito Nieuwe	1	19	18⅞	18 15/16	18 15/16
Dito 2/m. Beurveil.					
Dito	3	41⅝	41⅜	41⅝	
Dito Binnenl. 2400 P.		38 9/16	38 5/16	38 7/16	38 7/16
Coup. *Ardoins*		10 7/16	10⅜		
Passive		5⅝	5 9/16		
Fransche Uitgest.		5⅝	5 9/16		
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu 4		37¾	37½	37¾	37⅝
Dito Dito		35 13/16	35 11/16	35 13/16	35 11/16
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	105⅞	106		
Dito Dito 1828 en 1829		104⅞	104⅞		
Cert. bij d°. 1831 en 1833		95⅝	95⅝		
Dito	4½	101¼	101¼		
Dito bij *Hope*	4	88¼	88¼		
Dito bij *Stieglitz en C°.*		88 9/16			
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6	68¼	68¼		
Cert. van dito		68½			
POLEN, Aand. à fl. 500		151¼	151	151¼	
Dito met Lot. 300					
AMERIKA, Bank-Actiën		4 9/16	4½	4⅝	4⅝
PRUISSEN, Aand met Lot. R. 50 f					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	73½	73	73¼	
Dito	2½				
Dito Nieuwe	2½	38¼	37 15/16	38⅛	
Dito Nieuwe	5	82 1/16	81¾	81⅞	
Ween. Bank bij *Goll en C°.*					
Dito	4				
Letter B	5	81¼	81 1/16	81⅛	
Aand. met Loting fl. 500 f					
Nieuwe dito	250	285			
NAPLES, Cert. *Lam en Bouwer*	5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5	97⅛			
Dito, Leening 1843	5				
Dito £ 200					
PERU	4½	100⅝	100¾	100⅞	
MEXICO	5	32¼	31¾	31 15/16	[illegible]
VENEZUELA 6 pCt. nu	3	39⅞	40	40¼	40¼
NEW GRENADA 6 pCt. nu	1½	22½	22⅝	22 5/16	
ECUADOR		4⅜	4 3/16	4¼	

Uitg. Gren. 9 13/16, 15/16; id. Venez. 18⅝, 5/16; Grieken 5 pCt. 6 1/16; Denem. 5 pCt. 101⅝; Polen, Cert. 4 pCt. 79⅝.

Onze Binnenl. fondsen waren met eenige kooporders een zweem beter. Wat betreft Buitenl. effekten, deze waren alle flaauwer, met uitzondering van 5 pCt. Russen, 3 pCt. Fransche en Portugeesche, welke met eenige affaire iets beter te plaatsen waren. Ook was de markt in Amerik. fondsen zeer flaauw, behalve Venezuela's, welke hooger gevraagd waren. Van geene der andere soorten valt eenige bijzondere vermelding te maken.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. f	56 3/16	Livorno	2/m. f	38¼
„	zigt „	56 7/16	Napels	„ „	80¼
Bordeaux	2/m. „	55¾	Petersburg	„ „	1,83
„	½/m. „	56	Weenen	6/w. „	28⅜
Madrid	3/m. „	246	Augsburg	„ „	35
Cadix	„ „	246	Frankfort	„ „	98⅛
Seville	„ „	242	Hamburg	2/m. „	34 13/16
Bilbao	„ „	243	„	zigt „	35 1/16
Lissabon	„ „	41½	Londen	2/m. „	11,90
Porto	„ „	41½	„	zigt „	11,95
Genua	2/m. „	46¼	Rotterdam	„	[illegible]

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 8 Maart. Belg. leen. 2½ pc. [illegible] 5 pc. 99⅞; 1848, 98⅞; 1852, 100⅞; Spanje [illegible] Binnenl. 3 pc. 38 5/16; Coupons [illegible]

MADRID, 2 Maart. Spanje 3 pc. 38⅝; Ardoins [illegible] Uitg. Schuld 5 3/16; Coupons [illegible].

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	ƒ 23,85 à 90	Pruissische	ƒ	34⅝	a —
Napelsche	- 24,70	,, —	Spaansche	- 2,45½	,, —
Div. in £St.	- 11,87½	,, —	Hamb. Russ.	- 36⅛	,, —
Eng. Russen	- 11,97½	,, —	Russ. in Z. R.	- 36 1/16	,, —
Fransche	- 56 1/16	,, —	,, Pap. ,,	- 10½	,, —
Belgische	- 56 1/16	,, —	Pools. in Fl.	- 27½	,, —

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à ƒ 10 per Stuk	ƒ 9.75 a	9.80
Oude Gerande Dukaten	» 5,50 »	5,60
Wigtige Souvereinen	ƒ 11,85 »	11,95
» Pistolen	» 9,55 »	9,63
Stukken van 20 Francs	» 9,40 »	9,50
Baren Goud en Specien à ƒ 1442,60 per Ned. ℔ fijn	11½ à 12 pc.	

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	ƒ 2,55 à	2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33 »	2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65 »	2,70
Fransche	» 2,70 »	2,75
Pruissische Daalders	» 1,73 »	1,76
Zilver 1000 a 980	ƒ —,— à	—,—
900 » 700	» 104,50 »	105,—

HOLL. IJZEREN-SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

1852.	Aantal Reizigers.	Opbrengst van Reizigers.	Opbrengst van Goederen, enz.	Totale Opbrengst.
In Januarij	51,370	ƒ 48,086,40	ƒ 9,159,02	ƒ 57,245,42
Februarij	55,765	» 51,854,60	» 9,434,94	» 61,289,54
Totaal	107,135	ƒ 99,941,—	ƒ 18,593,96	ƒ 118,534,96

NEDERL. RIJN-SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

1852.	Aantal Reizigers.	Opbrengst van Reizigers.	Opbrengst van Goederen, enz.	Totale Opbrengst.
In Januarij	21,932	ƒ 28,743,30	ƒ 9,603,97	ƒ 38,347,27
Februarij	23,192	» 29,445,50	» 8,672,91	» 38,118,41
Totaal	45,124	ƒ 58,188,80	ƒ 18,276,88	ƒ 76,465,68

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 8 Maart. Meekrappen werden minder geveild en de meeste landlieden hielden iets hooger; diegenen welke bij de markt waren, verkochten gemakkelijk en daardoor is er iets meer gedaan dan de vorige week. Beste gele onberoofde 2/1 en 1/1 kwamen weinig voor.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 8 Maart. Bij een redelijken aanvoer van Zeeuwsche, Vlaamsche en Overmaassche Tarwe was het daarmede willig en is er ƒ 6 a ƒ 9 meerder besteed. — Roode soorten bedongen ook iets betere prijzen, en was er vraag voor verzending. — Poolsche iets aangenamer.

Puike O. Zeeuws., Vlaams. en Overm. 1849 en 1850 ƒ 243, 273; mindere en afwijkende ƒ 228, 249; puike n. Zeeuws., Vlaams. en Overm. 1851 ƒ 273, 285; mindere en afwijkende ƒ 255, 267; Blaauwe ƒ 240, 255; Zomer ƒ 237; 1852. — 158, 162/2 ℔ jar. Kleefs. ƒ 295, 315; 161/2 ℔ jar. Bovenl. ƒ 310; 163, 164/2 ℔ n. dito ƒ 312, 313, 315, ƒ 320; 156/2 ℔ witb. Pools. ƒ 325.

Rogge. Zeeuwsche, Vlaamsche en Noordbrabandsche hooger en met graagte gekocht. — Vreemde soorten houdt men algemeen hooger, het verhandelde was heden niet beduidend.

Zeeuws. en Vlaams. jar. ƒ 225, 240; Noord-Brabantsche dito ƒ 216, 228; Zeeuws. en Vlaams. nieuwe ƒ 225, 237; Noord-Brabantsche dito ƒ 213, 225. — 154/2 ℔ Grootbrabandsche in Entrepôt ƒ 240; 147/2 ℔ nieuwe Petersburger ƒ 240; 150/2 ℔ Noordbrabandsche ƒ 228, 233; 148/2 ℔ nieuwe Pruis. ƒ 230.

Gerst. Zeeuwsche Winter ƒ 3 en Zomer ƒ 6 hooger met graagte gekocht. — Andere soorten mede wel zoo aangenaam.

N. Zeeuws. en Vlaams. Winter ƒ 165, 174; N. Dito en dito Zomer ƒ 156, 165. — 134/2 ℔ Fransche ƒ 185.

Haver. Zeeuwsche en Inlandsche gevraagd en hooger betaald. Zeeuws. en Polder Korte ƒ 102, 126; Dito en dito Voeder ƒ 78, 96.

Boekweit in eenen doen. Noordbrabandsche op 140/2 ℔ ƒ 198, 195, 199; Grootbrabandsche ƒ 191, 198; Vlaamsche ƒ 190; Nieuwe Groninger Veen ƒ 185; Fransche ƒ 155, 168.

Paardeboonen als voren. — Duivenboonen zonder verandering. Nieuwe Zeeuwsche Paardeboonen ƒ 153, 162; Nieuwe Duiveboonen ƒ 171, 186.

Witte Boonen veel gevraagd en duurder. — Bruine dito vonden minder vraag, doch waren goed prijshoudend. Walchersche Witte ƒ 345, 360; Zeeuwsche dito ƒ 285, 315; Walchersche Bruine ƒ 345, 375; Zeeuwsche Bruine ƒ 285, 330.

Erwten, Blaauwe die puik koken, blijven goed te plaatsen. Graauwe en Witte in eenen doen. Nieuwe Walchersche Blaauwe ƒ 204, 216; Dito Zeeuwsche dito ordinaire ƒ 186, 210; dito dito dito groote ƒ 222, 237, nieuwe Zeeuwsche Witte ƒ 189, 204; dito dito Graauwe ƒ 225, 240; Dito Geldersche dito ƒ 270, 360.

Koolzaad ruim prijshoudend. Zeeuwsch van 48 tot 50 £ te noteeren.

Slag-Lijnzaad. In de puike soorten zeer schaarsch; 112, 113 ℔ Morshansky is tot ƒ 295 opgeruimd. — Zeeuwsch Zaai-Lijnzaad weder hooger, doch tot de verhoogde prijzen met minder drifige koopers.

Nieuw Inlandsch Hennipzaad tot ƒ 210 gekocht.

Kanariezaad vond goede vraag en is van ƒ 7 tot 7,75 per Mud betaald.

Bruin Mosterdzaad, nieuw ƒ 13, 14, Geel dito dito ƒ 10, ƒ 11 per Mud.

Raapkoeken ƒ 56, 58; Lijnkoeken ƒ 85, 110 per 1040 St.

Ter Beurze is verkocht: Tarwe, in Entrepot: 165/2 ℔ Odessa Poolsche ƒ 280; 151/2 ℔ jar. Rijn ƒ 286 en in Consumtie: 160/2 ℔ Oude Hooglands. Kleefs. ƒ 310; 160/2 ℔ jar. Kleefsche ƒ 305; 160/2 ℔ Nieuwe Bovenlandsche ƒ 304; 164/2 ℔ Nieuwe Bovenlandsche Ris ƒ 325. — Rogge, in Entrepot: 142, 143, 144, 145, 146/2 ℔ Koersche ƒ 230, 233, 236, ƒ 238; 148/2 ℔ Belgische ƒ 235.

SCHIEDAM, 8 Maart. Moutwijn ƒ 13; Jenever ƒ 16,50; Amst. Proef ƒ 17,75, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 8 Maart. *Granen.* De markt was zeer ferm voor Tarwe en Rogge; men besteedde voor export, als volgt: Polish-Odessa Tarwe fl. ct. 10½ a ⅝ per 80 kil. Rogge gedr. fl. ct. 8¼; idem inl. en Fr. fl. ct. 8½ per 70 kil.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Gisteren is alhier van Zierikzee geariveerd, gesleept door de stoomboot Amsterdam, de Nederlandsche brik Johannes Albertus, Kapt. J. C. Londt Hzn, om eene lading Steenkolen voor Bat. in te nemen, dit is het eerste schip dat alhier eene lading voor de Nederlandsche Kolonien inneemt.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 8 Maart. P. D. Nieman, Elisabeth, Triest.

UITGEZEILD:

TEXEL, 8 Maart. J. A. Knaap, Zeevaart, Batavia. - C. Spiegelberg, Geertruida Maria, Dordt.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 9 Maart in lading naar:

Keulen D. Hoogeweg, Prins Emil.
" H. Willmsen, Coln N°. 6.
Weesel. P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
Duisburg H. J. Kamp, Vlijt en Hoop.
Franfort & Coblenz N. J. Timmerman, Frankfort N°. 20.
Mainz C. Hartman, Mainz N°. 6.
Heilb. en Manheim Carl. Heuss, de Hoffnung. A. Bouduin, Urania.
Dusseldorp, Neus en Urdingen W. v. Woerkum, Jonge Hendrik.
Antwerpen, enz. K. A. Hendriks, (Stoomsleepdienst v. d. Maaden) Maria Trinetta.

KEULEN, 8 Maart aangekomen:

Kapt. H. W. Michels	van Amsterdam	met	4736	Ctn.
" A. Ligthart	" Rotterdam	"	4363	"
" J. v. Runstrat	" "	"	4736	"
" C. Beyer	" "	"	3600	"
" C. W. Beijer	" "	"	5020	"

Rijnhoogte ARNHEM 8 Maart 2 el 10 duim
KEULEN 8 " 8 vt. 6½ "

[illegible]

Geveild op Maandag 9 Maart, in het O. Z. Heeren Logement.

N°. 1. Een Huis en Erve, Rapenburgerstraat, N°. 97; ƒ 1425, ƒ 5, J. Feije.

2. Een dito, als voren, N°. 72; ƒ 1000, J. A. van Minden.

3. Een dito, als voren, N°. 69; ƒ 575, ƒ 100, J. A. Namias.

4. Een dito, op Marken, N°. 78; ƒ 875, P. D. Lusink.

5. Een dito, als voren, N°. 77; ƒ 850, P. Cubiese.

6. Een dito, als voren, N°. 91; ƒ 1000, Denzelfden.

7. Een Huis, Achterhuis en Erve, als voren, N°. 9; ƒ 925, ƒ 5. } ƒ 1074, ƒ 50, J. Feije.

8. Een ledig Erf, als voren, naast Perceel N°. 7, N°. 10; ƒ 135, ƒ 6. }

9. Het van ouds geroemde *Oude Doolhof*, c. a., en Kabinet van beweegb. Beelden, Voorplein met Fontein, enz., Prinsengracht, N°. 344 à 47 en 59; ƒ 5950, ƒ 50.

10. Een Huis en Erve, ter andere zijde op het Voorplein van Perceel N°. 9, N°. 6346 en 6345; ƒ 2000.

11. Een Huis, Achterhuis en Erve, Prinsengracht, N°. 6344; ƒ 365.

12. Een huis en Erve, Looijersgr., N°. 5359; ƒ 410, ƒ 30. } J. 2069, ƒ 350, E. Heyenbech.

13. Een Huis, Achterhuis, Huis en Erve, Pijlsteeg, N°. 11; ƒ 4025, ƒ 5, Opgehouden.

14. Een Huis en Erve, Zwanenburgwal, N°. 50; ƒ 3000, ƒ 5, Opgehouden.

15. Een Huis, Achterhuis en Erve, Lange Keizerstraat, N°. 3516; ƒ 1800, ƒ 100, J. J. Boldoot.

16. Een Huis en Erve, Lange Niezel, N°. 12; ƒ 3300, J. A. van Minden.

17. Een dito, Tweede Tuindwarsstraat, N°. 4344; ƒ 2350, ƒ 200; H. F. Brugman.

18. Een Huis en Tuin, Kadijk, N°. 256; ƒ 2900, ƒ 100, Opgehouden.

19. De helft in een Huis en Erve, Lange Leidsche Dwarsstraat, N°. 6685; ƒ 675, ƒ 10, C. Smit.

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.